

(Gortf. af Betænktn. ang. Udt. til militaire Love).

„Bidfkestraffen“, siger en fransk Forsfatter *), „vilde hos os ansæes for mere end vånærende og burde være forjagen af enhver Nations Straffelov, i hvor lidet civiliseret den end var etc.“, og i daværende Prof. juris A. W. Scheels Skrift „om militaire Straffelove“, Kbh. 1842, som indeholder en Bedømmelse af Udkastet til en militair Straffelov for Kongeriget Norge, hedder det om de her omhandlede Legemsstraffe, at de virke skadeligt for Væresfølelsen, ikke lade sig forene med nogen, til Forbedring sigtende, Indvirkning paa den Straflidendes moralske Natur, letteligen kunne blive farlige for den Straffedes Helbred, og ikke lade sig fuldbyrde, uden at der kan blive stor Forskiel paa deres Streng-
hed, da denne ikke afhænger af Slagenes Antal alene, men ligesaa meget af deres Styrke og den Straflidendes legemlige Bessaffenhed. Forsfatteren fandt derfor „ikke Anledning til at fraraade det Hovedforslag, som den norske Lov-
commission havde gjort, at nemlig legemlige Straffe ikkun skulde anvendes under over-
ordentlige Omstændigheder **).

Hvorledes harmonerer nu det Anførte med hlin engelske Afhandling og med deres Mening,

som paaståae, at Enhver, der mener, at cor-
porlige Straffe skulde kunne undværes ved Ar-
meen eller Flaaden, er en forskruet Philanthrop,
En, der vil forstyrre Tjenestens Disciplin, en
Partimand, der vil gjøre Dystigt, eller dog,
mildest talt, en Person, der taler om, hvad
han ikke forstaaer, og bør man ikke, naar Me-
ningerne staae saa skarpt mod hinanden og der
er Tale om, at give en ny tidsvarende Lov
for en Arme, der har viist, at den ikke staaer
tilbage for nogen anden i Europa, vogte sig
for at indføre eller dog saa godt som i samme
Omfang som hidtil bibeholde en saadan Straf.
Jeg tør overhovedet tillade mig at troe, at
indgroede, nedarbejdede Standsfordomme have
deres væsentlige Deel i de Indvendinger, der
gjøres mod denne Strafs Abolition og i An-
grebene paa dens Modstandere. Det er ret
mærkeligt at læse og giver en god Forklaring
af den Iver, hvormed der holdes paa Anven-
delsen af corporlige Straffe, hvad en Afhand-
ling, der findes i det oven citerede Tidsskrift
Nr. 32 under Overtskrift: „Om Armeen og
Marinen under en fælles Minister“, og sand-
synligviis er forfattet af en Søofficer, Pag.
108 siger om hine Standsfordomme *). Jeg

*) Foucher: de l'administration de la justice militaire en France et en Angleterre. Paris 1825.

***) Endnu skulle vi her citere følgende Ytringer af en fransk Militair-Lovkyndig: „Aujourd'hui les armées pensent; chaque soldat raisonne. Ce n'est plus son imagination qu'il faut frapper par la terreur des supplices; c'est à son bon sens qu'il faut parler. Des peines excessives l'exaspèrent et le révolvent“ — Manuel des conseils de guerre, par Chénier. Paris. 1831.

*) „Det er en afgjort Sag, at i alle Sømag-
ters Mariner ere de deri tjenende Individuer
mere eller mindre biledede af Standsforhold
og Standsfordomme, og hæng, saa-
fremt Standen har en hæderlig Fortid, ved
den, ved det Gamle. Saaledes er det her i
England, i Holland og saaledes er det her i
Danmark. Man gjøre derfor hos os hvilken
Søofficer man vil til Marineminister, han
trøe sig selv nok saa fri for disse fra-
Barndommen af indpodede Stands-
Ideer; de hæng dog ved, ofte ham
selv ubevidst, og ville, saa sikkert som 2